ผลกระทบจากนโยบายภาษีของสหรัฐอเมริกาต่ออุตสาหกรรมยางพาราไทย

ณิชมล ปัญญาวชิโรภุล / ภาวนิศร์ ชัววัลลี / เอกนุช นวลศรี
ธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานภาคใต้

Executive Summary

ผลิตภัณฑ์ยางเป็นหนึ่งในสินค้าส่งออกที่มีความเชื่อมโยงกับตลาดสหรัฐอเมริกาสูง และใช้วัตถุดิบภายในประเทศ (local content) เป็นหลัก โดยไทยส่งออกยางล้อและถุงมือยางไปตลาดสหรัฐฯ เป็นอันดับ 1 รวมถึงไทยยังเป็นผู้ส่งออกวัตถุดิบยางพาราให้กับประเทศอื่นในการผลิตผลิตภัณฑ์ยางเพื่อส่งออกไปตลาดสหรัฐฯ เช่นกัน ทำให้มีความสำคัญต่อเศรษฐกิจไทย ผู้ประกอบการ แรงงาน และเกี่ยวเนื่องกับเกษตรกรเกือบ 2 ล้านคน

นโยบายภาษีของสหรัฐฯ ส่งผลกระทบที่แตกต่างกันในแต่ละกลุ่มผลิตภัณฑ์ยาง โดยอุตสาหกรรมยางล้อคาดว่าได้รับผลกระทบไม่มาก เนื่องจากถูกเก็บภาษีเท่ากับคู่แข่งหลายประเทศ และได้เปรียบจากราคาขายที่ต่ำกว่า ทำให้ความสามารถในการแข่งขันไม่เปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยยะ รวมถึงยังไม่เห็นสัญญาณการย้ายคำสั่งซื้อหรือย้ายฐานการผลิต **ขณะที่อุตสาหกรรมยางแท่งและน้ำยางข้น ได้รับการยกเว้นจากภาษีในทุกประเทศ** ทำให้ความสามารถในการแข่งขันไม่เปลี่ยนแปลง รวมถึงไทยส่งออกไปสหรัฐฯ ไม่มาก **อย่างไรก็ตาม ความกังวลจากภาษีส่งผลให้ราคายางลดลง ซึ่งมีผลต่อเนื่องถึงเกษตรกร สำหรับอุตสาหกรรมถุงมือยางคาดว่าได้รับผลกระทบมากกว่า** แม้ว่าถุงมือยางไทยจะมีโอกาสได้ส่วนแบ่งในตลาดสหรัฐฯ เพิ่มขึ้น จากอัตราภาษีที่เท่ากับมาเลเซียและต่ำกว่าจีน (คู่แข่งหลัก) แต่อาจไม่สามารถชดเชยตลาดภูมิภาคอื่น (Non-US) ที่ได้รับผลกระทบจากการแข่งขันของถุงมือยางจีนที่รุนแรงขึ้น (China flooding) รวมถึงเริ่มเห็นสัญญาณการย้ายฐานการผลิตของโรงงานถุงมือยางจีนไปยังเวียดนามและอินโดนีเซียเพื่อลดภาระภาษี ทำให้มีแนวโน้มเผชิญความท้าทายที่มากขึ้นในอนาคต

ปัจจุบัน ผู้ประกอบการปรับตัวโดยการปรับรูปแบบการซื้อขายให้ส่งมอบได้เร็วขึ้น ปรับชั่วโมงการทำงานแทนการลดพนักงาน และชะลอแผนการลงทุนใหม่ เพื่อลดความเสี่ยงจากภาวะตลาดที่ผันผวน นอกจากนี้ ยังมีแผนปรับตัวหาตลาดที่มีมูลค่าสูงขึ้น อาทิ สินค้าตามมาตรฐาน EUDR ถุงมือยางอุตสาหกรรม รวมถึงลดต้นทุนด้านพลังงาน อาทิ ปรับใช้ Solar cell เพื่อรักษาอัตรากำไรและเพิ่มความสามารถในการแข่งขันในระยะต่อไป **ทั้งนี้ นโยบายทางการค้าของสหรัฐฯ ยังคงเป็นปัจจัยสำคัญที่ต้องจับตาอย่างใกล้ชิด โดยเฉพาะผลกระทบจากอุปสงค์ที่อาจลดลงจากภาระภาษีที่เพิ่มขึ้น การแข่งขันของสินค้าจีน (China flooding) ในตลาดภูมิภาคอื่น และแนวโน้มเศรษฐกิจโลกที่ชะลอตัว รวมถึงความเสี่ยงจากภาษีในรูปแบบอื่น ๆ** อาทิ ภาษี Transshipment ภาษีตอบโต้การทุ่มตลาด (Anti-dumping: AD) และภาษีตอบโต้การอุดหนุน (Countervailing duties: CVD) ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อความสามารถในการแข่งขันของไทยในอนาคต

22 กันยายน 2568

Disclaimer: ข้อคิดเห็นในบทความนี้เป็นการวิเคราะห์จากการรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิและการสอบถามผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมยางพาราในภาคใต้และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยประเมินผลกระทบถึงวันที่ 22 ก.ย. 2568 ทั้งนี้ คณะผู้เขียนขอขอบคุณ คุณเพชรลักษณ์ บุญญาคุณากร คุณพิทูร ชมสุข คุณนุดี ไชยรัตน์ คุณธนภัทร จามพฤกษ์ จากธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่ร่วมเก็บข้อมูลการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการมา ณ โอกาสนี้

บทความนี้เป็นข้อคิดเห็นส่วนบุคคล ซึ่งไม่จำเป็นต้องสอดคล้องกับข้อคิดเห็นของธนาคารแห่งประเทศไทย

ทำไมต้องวิเคราะห์ผลกระทบต่ออุตสาหกรรมยางพาราไทย

ผลิตภัณฑ์ยาง[1] เป็นสินค้าส่งออกอันดับ 5 ของไทยไปยังตลาดสหรัฐฯ โดยมีมูลค่าการส่งออกคิดเป็น 9% ของการส่งออกไปสหรัฐฯ ทั้งหมด รองจากสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ อุปกรณ์เครื่องใช้ไฟฟ้า เครื่องจักรและอุปกรณ์ และยานยนต์ โดยผลิตภัณฑ์ยางหลักที่ไทยส่งออก ได้แก่ ยางล้อ ยางพาราแปรรูปขั้นกลาง (โดยเฉพาะยางแท่ง) และถุงมือยาง ตามลำดับ ทั้งนี้ **สำหรับยางล้อและถุงมือยาง เป็นผลิตภัณฑ์ยางที่ไทยพึ่งพาการส่งออกไปตลาดสหรัฐฯ สูงเป็นอันดับ 1[2] นอกจากนี้ ไทยยังเป็นผู้ส่งออกวัตถุดิบยางพาราหลัก (Supplier) ให้ประเทศอื่นผลิตผลิตภัณฑ์ยางเพื่อส่งออกไปยังตลาดสหรัฐฯ อีกด้วย** ดังนั้น การเปลี่ยนแปลงนโยบายภาษีของสหรัฐฯ จึงเป็นเรื่องที่ต้องติดตามอย่างใกล้ชิดสำหรับอุตสาหกรรมยางพาราไทย

ผลิตภัณฑ์ยางส่วนใหญ่ที่ไทยผลิตและส่งออกมาจากวัตถุดิบยางพาราภายในประเทศ (Local content) ทำให้ห่วงโซ่การผลิตนี้เชื่อมโยงโดยตรงกับรายได้ของเกษตรกรและแรงงานในอุตสาหกรรมเกือบ 2 ล้านคน[3] โดยผลผลิตยางพาราของไทยส่วนใหญ่ถูกนำไปผลิตเป็นยางล้อ ซึ่งใช้วัตถุดิบจากยางแท่งเป็นหลัก (ยางล้อรถยนต์นั่ง 1 เส้น ใช้วัตถุดิบยางราว 14%) ขณะที่ถุงมือยาง[4] ใช้วัตถุดิบยางจากน้ำยางข้น เฉพาะการผลิตถุงมือยางธรรมชาติ (ถุงมือ 1 คู่ ใช้วัตถุดิบน้ำยางข้นราว 60-95%) ส่วนถุงมือยางสังเคราะห์ ไม่มีส่วนผสมของน้ำยางธรรมชาติ แต่ใช้วัตถุดิบหลักจากน้ำยางสังเคราะห์ซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์พลอยได้ (By-product) จากน้ำมัน ซึ่งไทยนำเข้าวัตถุดิบจากต่างประเทศเป็นหลัก (รูปที่ 1) ทั้งนี้ ยางสังเคราะห์และยางธรรมชาติเป็นวัตถุดิบที่สามารถใช้ทดแทนกันได้ และผู้ประกอบการถุงมือยางส่วนใหญ่สามารถปรับเปลี่ยนสายการผลิตให้ผลิตได้ทั้งถุงมือยางธรรมชาติและถุงมือยางสังเคราะห์ จึงต้องวิเคราะห์ให้ครอบคลุมถุงมือยางทั้ง 2 ประเภทเพื่อให้เห็นภาพรวมที่ครบถ้วน

รูปที่ 1 โครงสร้างการผลิตผลิตภัณฑ์ยางที่สำคัญของไทย[5]

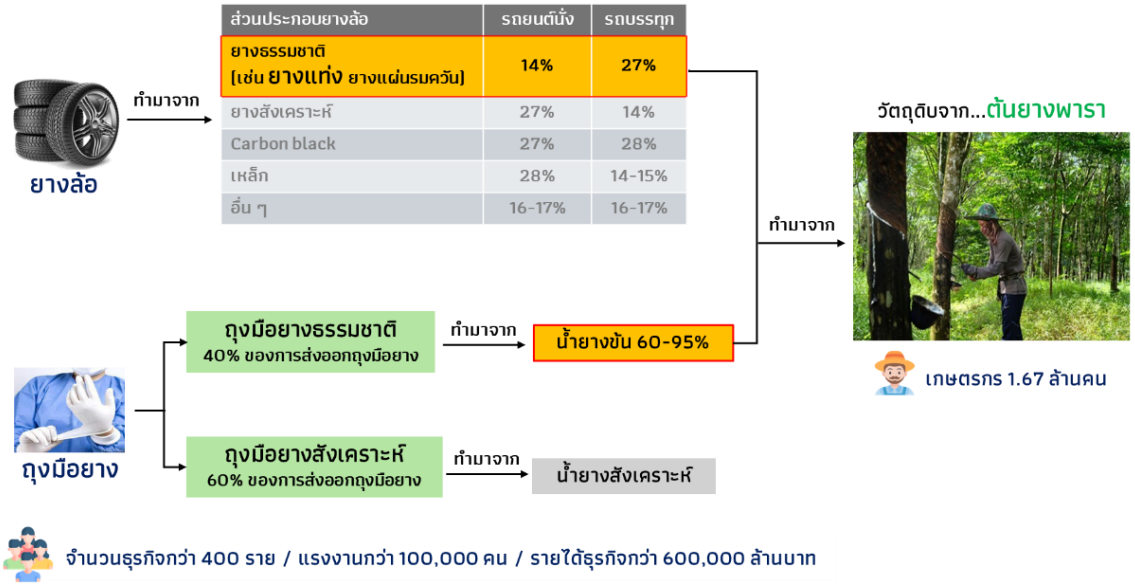

ที่มา: ข้อมูลสัดส่วนส่วนประกอบยางล้อและถุงมือยางธรรมชาติจาก Rubber Manufactures Association (RMA) และ กองวิจัยอุตสาหกรรม การยางแห่งประเทศไทย

[1] ผลิตภัณฑ์ยางทั้งหมด รวมยางแปรรูปขั้นกลางและแปรรูปขั้นปลาย ภายใต้รหัสพิกัดศุลกากรตอนที่ 40 ยางและของทำด้วยยาง

[2] ปี 2567 ไทยส่งออกยางล้อไปสหรัฐฯ 47% ของมูลค่าการส่งออกยางล้อทั้งหมดของไทย และไทยส่งออกถุงมือยางไปสหรัฐฯ 38% ของมูลค่าการส่งออกถุงมือยางทั้งหมดของไทย โดยส่วนใหญ่เป็นถุงมือยางสังเคราะห์ถึง 84% (ถุงมืออุตสาหกรรม 66% / ถุงมือยางทางการแพทย์ 34%), กรมศุลกากร ปี 2567

[3] จำนวนแรงงานในธุรกิจการผลิตยางแผ่นและยางแท่ง, น้ำยางข้น, ยางล้อและยางใน, ถุงมือยางและสุขอนามัยจากยาง รวมทั้งหมด 103,624 คน, ข้อมูลประกันสังคม ปี 2567 (รายละเอียดเพิ่มเติมใน Appendix 1) / จำนวนเกษตรกรยาง 1.67 ล้านคน, สำมะโนการเกษตร ปี 2566

[4] สัดส่วนมูลค่าการส่งออกถุงมือยางของไทย ถุงมือยางธรรมชาติ 40% / ถุงมือยางสังเคราะห์ 60%, กรมศุลกากร ปี 2567

[5] รายละเอียดห่วงโซ่อุปทานของยางพาราไทย ใน Appendix 2

บทความนี้เป็นข้อคิดเห็นส่วนบุคคล ซึ่งไม่จำเป็นต้องสอดคล้องกับข้อคิดเห็นของธนาคารแห่งประเทศไทย

ผลกระทบต่อ Supply chain อุตสาหกรรมยางล้อ

สหรัฐฯ เป็นผู้นำเข้ายางล้ออันดับ 2 ของโลก รองจากสหภาพยุโรป **โดยนำเข้ายางล้อจากไทยมากที่สุด** ตามด้วยสหภาพยุโรปและเม็กซิโก[6] ทั้งนี้ การนำเข้าจากไทยเพิ่มขึ้นมากหลังจากที่จีนย้ายฐานการผลิตยางล้อมายังประเทศไทยในช่วง Trump 1.0 ทำให้ปัจจุบันไทยมีการผลิตยางล้อเพื่อส่งออกกว่า 62%[7] โดยมีสหรัฐฯ เป็นคู่ค้าอันดับ 1 ซึ่งส่วนใหญ่เป็นยางล้อของแบรนด์ต่างชาติด้วยสัดส่วนมูลค่าสูงถึง 90% ของการส่งออกยางล้อทั้งหมดของไทย และในจำนวนนี้เป็นแบรนด์สัญชาติจีนกว่า 44%[8] **ในส่วนของยางแท่ง ซึ่งเป็นวัตถุดิบหลักในการผลิตยางล้อ สหรัฐฯ นำเข้าจากไทยเป็นอันดับ 2** รองจากอินโดนีเซีย[9] ขณะที่ไทยผลิตยางแท่งเพื่อส่งออกมากถึง 75% โดยมีสหรัฐฯ เป็นคู่ค้าอันดับ 3 รองจากจีนและสหภาพยุโรป แต่คิดเป็นสัดส่วนเพียง 7% น้อยกว่าตลาดจีนซึ่งมีสัดส่วนสูงถึง 61%

ผลกระทบจากนโยบายภาษีของสหรัฐฯ

- **อัตราภาษีใหม่ไม่ส่งผลกระทบต่อความสามารถในการแข่งขันของไทยอย่างมีนัยยะ** เนื่องจากไทยถูกเก็บภาษีเท่ากับคู่แข่งหลายประเทศ (รูปที่ 2) โดยยางล้อถูกเก็บภาษีเฉพาะอุตสาหกรรม (Sectoral tariff) 25%[10] เท่ากันเกือบทุกประเทศ แม้ว่าล่าสุดสหภาพยุโรป (คู่แข่งอันดับ 2) และญี่ปุ่น (คู่แข่งอันดับ 5) สามารถเจรจาลดภาษีได้เหลือ 15%[11] แต่ไทยยังได้เปรียบจากราคายางล้อรวมภาษีที่ต่ำกว่าคู่แข่งและแข่งขันได้ (รูปที่ 3) ขณะที่ยางแท่งได้รับยกเว้นจากภาษีตอบโต้ (Reciprocal tariff) ในทุกประเทศ (ภาษี 0%) ทำให้ความสามารถในการแข่งขันของไทยไม่เปลี่ยนแปลง **แต่จะส่งผลกระทบต่ออุปสงค์โดยรวมที่อาจลดลง จากภาระภาษีที่เพิ่มขึ้น และแนวโน้มเศรษฐกิจโลกที่ชะลอตัว รวมถึงราคายางที่อาจลดลงจากการต่อรองราคาของผู้ซื้อ**
- **ช่วงระยะผ่อนผันภาษี Reciprocal tariff (9 เม.ย.-6 ส.ค. 2568) เห็นการเร่งส่งออกยางล้อไปตลาดสหรัฐฯ ในเดือน พ.ค.-มิ.ย. 2568** (รูปที่ 4) จากทั้งยางล้อรถยนต์นั่งและรถบัส/บรรทุก เพื่อกักตุนสินค้าในช่วงที่นโยบายภาษีมีความไม่แน่นอนสูง แต่การส่งออกเริ่มชะลอลงในเดือน ก.ค.-ส.ค. 2568 จากที่เร่งไปมากในช่วงก่อนหน้า **สำหรับยางแท่ง ภาพรวมยังไม่เห็นการเร่งส่งออกอย่างมีนัยยะ** เนื่องจากไม่ถูกเก็บภาษี Reciprocal tariff แต่อาจเห็นการเร่งส่งบ้างในบางราย อาทิ ธุรกิจยางแท่งที่ส่งให้บริษัทยางล้อในประเทศและส่งออกไปเวียดนามให้บริษัทยางล้อสัญชาติจีน **นอกจากนี้ ความกังวลจากภาษียังส่งผลให้ราคายางลดลงและกระทบต่อรายได้ของผู้ประกอบการกลางน้ำและเกษตรกร** โดยหลังสหรัฐฯ ประกาศภาษี Reciprocal tariff ช่วงต้นเดือน เม.ย.68 ราคายางปรับลดลงอย่างรวดเร็วถึง 10 บาท/กก. แม้ว่าต่อมาจะมีการผ่อนผันภาษี Reciprocal tariff ซึ่งทำให้ราคาฟื้นตัวขึ้นบ้าง แต่ยังไม่สามารถกลับสู่ระดับเดิมก่อนมีภาษีได้
- **หลังบังคับใช้ภาษี Reciprocal tariff (7 ส.ค. 2568) คาดว่า Supply chain ยางล้อไทยจะได้รับผลกระทบจำกัด แม้ว่าอุปสงค์ยางล้อของสหรัฐฯ อาจชะลอตัวลงบ้าง** เนื่องจากผู้นำเข้าสหรัฐฯ เป็นผู้รับภาระภาษีหลักและอาจส่งผ่านภาษีบางส่วนไปยังผู้บริโภค ทำให้ราคายางล้อสูงขึ้นและกระทบกำลังซื้อ **แต่ในมุมของการแข่งขันกับคู่แข่ง ไทยยังรักษาความสามารถในการแข่งขันได้ และยังไม่เห็นสัญญาณการย้ายคำสั่งซื้อจากไทยไปประเทศอื่น** สะท้อนจากข้อมูลการนำเข้ายางล้อของสหรัฐล่าสุด ณ ก.ค. 2568 ที่เห็นส่วนแบ่งการตลาดของไทยและประเทศอื่นๆ ไม่เปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยยะ (รูปที่ 5) จึงคาดว่าไทยจะยังรักษาความ

---

[6] สหรัฐฯ นำเข้ายางล้อ 20% ของมูลค่าการนำเข้ายางล้อทั่วโลก โดยมาจากไทย 20% สหภาพยุโรป 13% และเม็กซิโก 11%, Trademap ปี 2567

[7] ประเภทยางล้อสำคัญที่ไทยส่งออก ได้แก่ ยางล้อรถยนต์นั่ง 52% และยางล้อรถบัสและบรรทุก 30%, กรมศุลกากร ปี 2567

[8] สัดส่วนมูลค่าการส่งออกยางล้อของไทย มาจากแบรนด์สัญชาติจีน 44% สัญชาติอื่นที่ไม่ใช่จีน 48% และสัญชาติไทย 8%, กรมศุลกากร และกรมพัฒนาธุรกิจการค้า ปี 2567

[9] สหรัฐฯ นำเข้ายางแปรรูปขั้นกลาง 11% ของมูลค่าการนำเข้ายางแปรรูปขั้นกลางทั่วโลก ซึ่งกว่า 80% เป็นยางแท่ง โดยมาจากอินโดนีเซีย 48% ไทย 29% และโกตดิวัวร์ 9%, Trademap ปี 2567

[10] ผลิตภัณฑ์ยางล้อภายใต้ HS code 4011-4013 กว่า 93% อยู่ในรายการภาษี Section 232 Automobiles and Auto Parts (Annex I Section B) ซึ่งถูกเก็บภาษีในอัตรา 25% (Sectoral Tariff) เมื่อวันที่ 3 พ.ค. 2568 และได้รับยกเว้นจาก Reciprocal Tariff

[11] ตาม US-EU Joint statement วันที่ 21 ส.ค. 2568 สหรัฐฯ ประกาศลดภาษีรถยนต์และชิ้นส่วนยานยนต์ให้สหภาพยุโรปจาก 25% เป็น 15% ภายใต้เงื่อนไขสำคัญ คือ EU ต้องทำข้อเสนอนิติบัญญัติ (Legislative proposal) เพื่อยกเลิกภาษีนำเข้าให้สินค้าอุตสาหกรรมของสหรัฐฯ ทั้งหมด ซึ่ง ณ วันที่ 22 ก.ย. 2568 ข้อเสนอนี้ยังอยู่ระหว่างการยื่นเสนอต่อสภายุโรป ทำให้อัตราภาษี 15% ยังไม่มีผลบังคับใช้ / สำหรับญี่ปุ่น สหรัฐฯ ลงนามในคำสั่งบริหาร (Executive order) เมื่อวันที่ 5 ก.ย. 2568

บทความนี้เป็นข้อคิดเห็นส่วนบุคคล ซึ่งไม่จำเป็นต้องสอดคล้องกับข้อคิดเห็นของธนาคารแห่งประเทศไทย

เป็นคู่ค้ารายสำคัญของสหรัฐฯ ได้ต่อไป **สำหรับยางแท่ง คาดว่าปริมาณการส่งออกโดยรวมจะไม่ได้ผลกระทบมากนัก เนื่องจากไทยส่งออกยางแท่งไปสหรัฐฯ น้อย** แม้ว่าภาระภาษีที่เพิ่มขึ้นอาจทำให้ผู้ผลิตยางล้อของสหรัฐฯ รับซื้อวัตถุดิบยางในราคาที่ต่ำลงและมีความเสี่ยงที่จะหันไปซื้อจากประเทศคู่แข่งที่ราคายางถูกกว่าไทย อาทิ อินโดนีเซีย แต่ไทยส่งออกไปสหรัฐฯ เพียง 7% ขณะที่ส่งออกไปจีนถึง 61% ซึ่งจีนยังมีความต้องการยางที่ดีต่อเนื่อง ประกอบกับจีนมีการส่งออกยางล้อไปตลาดสหรัฐฯ น้อยมาก (4% ของการส่งออกยางล้อของจีน) จึงไม่ถูกกระทบจากภาษีครั้งนี้มากนัก **อย่างไรก็ตาม ยังต้องติดตามผลกระทบจากแนวโน้มเศรษฐกิจโลกที่อาจชะลอลง ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อกำลังซื้อของผู้บริโภคโดยรวม อาทิ การซื้อรถยนต์ใหม่และการเปลี่ยนยางลดลง รวมถึงราคายางที่อาจลดลงจากการลดราคารับซื้อของโรงงานยางล้อ/ยานยนต์ ทำให้อาจเห็นมูลค่าการส่งออกยางล้อและยางแท่งของไทยลดลงได้** ทั้งนี้ ยังไม่มีสัญญาณการย้ายฐานการผลิตออกจากไทยและ China flooding ในกลุ่มอุตสาหกรรมยางล้อ/ยางแท่ง

รูปที่ 2 อัตราภาษีของอุตสาหกรรมยางล้อ และความสามารถในการแข่งขัน หลังนโยบายภาษีใหม่บังคับใช้

ผลิตภัณฑ์	อัตราภาษีนำเข้าของสหรัฐฯ (ไทยและคู่แข่งในตลาดสหรัฐฯ เรียงตามอันดับคู่ค้า)		ความสามารถในการแข่งขัน หลังนโยบายภาษีใหม่บังคับใช้
	อัตราภาษีเดิม [12] (ก่อน 20 ม.ค. 68)	อัตราภาษีใหม่[13] (หลัง 7 ส.ค. 68)	
ยางล้อ (กลุ่ม Sectoral tariff)	ไทย 4% EU 4% เม็กซิโก 4%	ไทย 29% EU 29% เม็กซิโก 29%[14]	ไม่เปลี่ยนจากเดิมอย่างมีนัยยะ เนื่องจากถูกเก็บ Sectoral tariff เท่ากันเกือบทุกประเทศ
ยางแท่ง (กลุ่มได้รับยกเว้นจาก Reciprocal tariff)	อินโดนีเซีย 0% ไทย 0% โกตดิวัวร์ 0%	อินโดนีเซีย 0% ไทย 0% โกตดิวัวร์ 0%	ไม่เปลี่ยนจากเดิม เนื่องจากไม่ถูกเก็บภาษีในทุกประเทศ

ที่มา: Harmonized Tariff Schedule of the United States (2025 HTS Revision 22), Proclamation 10908 of March 26, 2025 Adjusting Imports of Automobiles and Automobile Parts Into the United States (Annex I Section B), Executive Orders of September 5, 2025 Modifying the Scope of Reciprocal Tariffs and Establishing Procedures for Implementing Trade and Security Agreements (Annex II)

รูปที่ 3 ราคานำเข้ายางล้อของสหรัฐฯ (USD/เส้น)

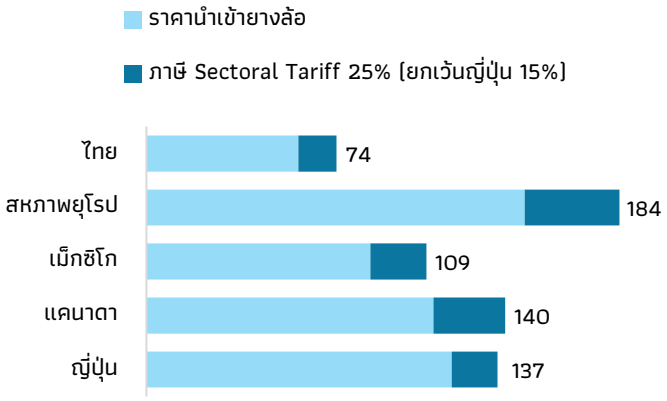

หมายเหตุ: ยางล้อใหม่ HS code 4011
ที่มา: Trademap คำนวณโดย ธปท.

รูปที่ 4 ปริมาณการส่งออกยางล้อของไทย (%yoy)

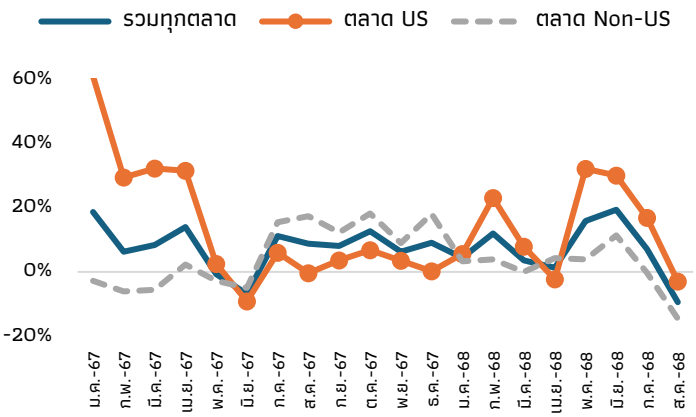

หมายเหตุ: ยางล้อใหม่ HS code 4011
ที่มา: กรมศุลกากร คำนวณโดย ธปท.

[12] อัตราภาษีเดิม หมายถึง อัตราภาษีก่อนที่ Donald Trump จะรับตำแหน่งประธานาธิบดีสหรัฐฯ ในวันที่ 20 ม.ค. 2568 โดยตัวเลขภาษีของแต่ละประเทศจะแสดงอัตราภาษี Most-Favored-Nation (MFN) ของสินค้าหลักในกลุ่มผลิตภัณฑ์นั้น ๆ (ยางล้อ ใช้ MFN rate ของยางล้อรถยนต์นั่ง HS code 40111010 / ถุงมือยาง ใช้ MFN rate ของถุงมือยางสังเคราะห์เพื่อการแพทย์ HS code 40151290) ไม่รวมภาษีอื่น ๆ เช่น Anti-dumping/Countervailing (AD/CVD)

[13] อัตราภาษีใหม่ หมายถึง อัตราภาษีเดิม รวมกับอัตราภาษีที่เพิ่มขึ้นจากนโยบายภาษีของสหรัฐฯ อาทิ เดิมยางล้อไทยได้อัตราภาษี MFN 4% รวมกับอัตราภาษี Sectoral tariff ที่เพิ่มขึ้น 25% รวมทั้งหมด 29%

[14] อัตราภาษีขึ้นอยู่กับแหล่งที่มาของวัตถุดิบ หากเป็นวัตถุดิบที่จากสหรัฐฯ เม็กซิโก และแคนาดา (อยู่ภายใต้ USMCA Agreement) จะได้รับสิทธิ์ยกเว้นภาษี ซึ่งจากบทความ “Huge Tariff Increases Could Hit Mexico, Canada, Despite USMCA Exemption” ของ Forbes ระบุว่าในปี 2568 ยางล้อจากเม็กซิโกมีเพียง 43.8% ที่อยู่ภายใต้ USMCA Agreement และมีสิทธิ์ได้รับยกเว้นภาษี

บทความนี้เป็นข้อคิดเห็นส่วนบุคคล ซึ่งไม่จำเป็นต้องสอดคล้องกับข้อคิดเห็นของธนาคารแห่งประเทศไทย

รูปที่ 5 มูลค่าการนำเข้ายางล้อของสหรัฐฯ

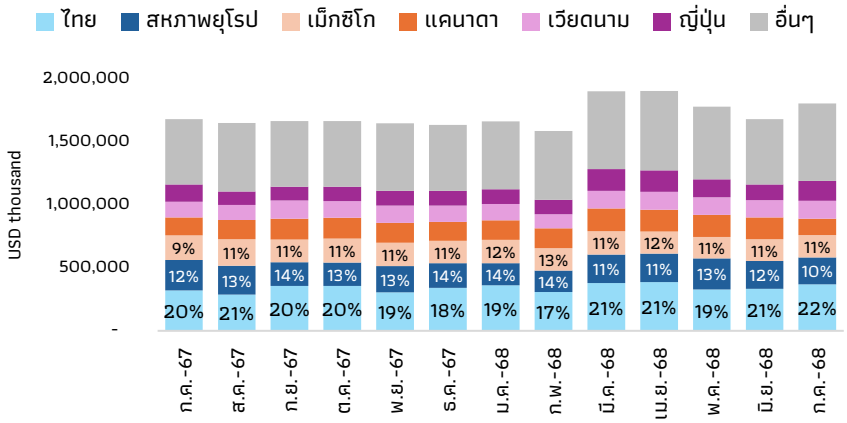

หมายเหตุ: ยางล้อใหม่ HS code 4011 / ตัวเลข % แสดงถึงสัดส่วนส่วนแบ่งการตลาด

ที่มา: Trademap คำนวณโดย ธปท.

การปรับตัวของผู้เล่นใน Supply chain ยางล้อ

- **ปัจจุบันผู้ผลิตยางล้อและยางแท่งส่วนใหญ่ปรับรูปแบบการซื้อขายกับคู่ค้า** โดยมีการสั่งซื้อแบบส่งมอบทันที (Spot) มากขึ้น ในขณะที่การทำสัญญาระยะยาว (Long-term) ลดลง นอกจากนี้ ยังพบว่ามีการลดปริมาณการสั่งซื้อต่อครั้งลง แต่เพิ่มความถี่ในการสั่งซื้อ เพื่อลดความเสี่ยงจากการเก็บสต็อกสินค้าและความผันผวนของราคาในตลาด
- **ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ยังรักษาระดับการจ้างงานปกติ และใช้วิธีบริหารจัดการชั่วโมงการทำงาน** เช่น ปรับค่าล่วงเวลา (OT) และปรับกะการทำงานตามคำสั่งซื้อและปริมาณวัตถุดิบเข้าโรงงาน **ขณะที่แผนการลงทุนส่วนใหญ่ถูกชะลอไปก่อน** มีเพียงการปรับเปลี่ยนเครื่องจักรตามปกติ
- **หากมีการกีดกันทางการค้ามากขึ้น เช่น อัตราภาษีไทยสูงขึ้น คาดว่าผู้ผลิตยางล้อ International brands ในไทย (สัดส่วนราว 50%) จะปรับตัวง่ายกว่าแบรนด์จีนและไทย** เนื่องจากมีโรงงานกระจายอยู่ทั่วโลกทั้งในยุโรป เอเชีย อินเดีย และละตินอเมริกา เช่น Michelin และ Bridgestone โดยกลุ่มนี้สามารถโยกคำสั่งการผลิตไปยังโรงงานในประเทศอื่นที่ภาษีนำเข้าต่ำกว่าไทย อย่างไรก็ตาม คาดว่าการโยกคำสั่งการผลิตอาจมีไม่มากนัก เนื่องจากไทยยังได้เปรียบเรื่องต้นทุนการผลิตที่ต่ำกว่าอยู่มาก และเป็นแหล่งวัตถุดิบยางพาราซึ่งเป็นส่วนประกอบสำคัญของยางล้อ ส่วนผู้ผลิตยางล้อแบรนด์จีนและไทยคาดว่าจะปรับตัวยากกว่า เนื่องจากมีโรงงานเพียงแห่งเดียว หรือกระจุกตัวเฉพาะในกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
- **ในอนาคต Supply chain ยางล้อ/ยางแท่ง มีแผนปรับตัวหาตลาดใหม่ (Niche market/Non-US) และลดต้นทุน** เช่น สินค้าตามมาตรฐาน EUDR[15] หาคู่ค้าที่สนใจทำ Carbon reduction ผลิตสินค้าที่คู่ค้าได้สิทธิประโยชน์ทางภาษี และติด Solar cell เพื่อลดต้นทุนพลังงาน

[15] EU Deforestation Regulation (EUDR) คือ กฎหมายสินค้าปลอดการตัดไม้ทำลายป่าของสหภาพยุโรป ซึ่งครอบคลุมสินค้าโภคภัณฑ์ 7 ชนิด ได้แก่ ยางพารา ปาล์มน้ำมัน ไม้ วัว กาแฟ โกโก้ และถั่วเหลือง โดยจะมีผลบังคับใช้ในวันที่ 30 ธ.ค. 68 (เริ่มบังคับใช้สำหรับผู้ประกอบการรายใหญ่ก่อน)

บทความนี้เป็นข้อคิดเห็นส่วนบุคคล ซึ่งไม่จำเป็นต้องสอดคล้องกับข้อคิดเห็นของธนาคารแห่งประเทศไทย

ผลกระทบต่อ Supply chain อุตสาหกรรมถุงมือยาง

สหรัฐฯ เป็นผู้นำเข้าถุงมือยางอันดับ 1 ของโลก โดยเฉพาะถุงมือยางสังเคราะห์ **โดยนำเข้าจากไทยเป็นอันดับ 3** รองจากมาเลเซียและจีน[16] ทั้งนี้ ไทยผลิตถุงมือยางเพื่อส่งออกมากถึง 94% โดยมีสหรัฐฯ เป็นคู่ค้าอันดับ 1 ซึ่งส่วนใหญ่มาจากแบรนด์ต่างชาติที่เน้นผลิตถุงมือยางสังเคราะห์ ขณะที่แบรนด์ไทยผลิตถุงมือยางธรรมชาติเป็นหลัก[17] เนื่องจากมีข้อได้เปรียบเรื่องการจัดหาวัตถุดิบยางพาราในประเทศ **สำหรับน้ำยางข้นซึ่งเป็นวัตถุดิบหลักในการผลิตถุงมือยางธรรมชาติ สหรัฐฯ นำเข้าจากไทยโดยตรงน้อยมาก** ขณะที่ไทยผลิตน้ำยางข้นเพื่อส่งออก 45% โดยส่งออกไปตลาดมาเลเซียเป็นหลัก เนื่องจากมาเลเซียเป็นผู้นำในการผลิตถุงมือยางของโลกและเป็นผู้ส่งออกถุงมือยางให้สหรัฐฯ เป็นอันดับ 1

ผลกระทบจากนโยบายภาษีของสหรัฐฯ

- **อัตราภาษีใหม่ส่งผลให้ความสามารถในการแข่งขันของไทยในตลาดสหรัฐฯ เพิ่มขึ้น** เนื่องจากถุงมือยางไทยถูกเก็บภาษี Reciprocal tariff เท่าคู่แข่งหลักมาเลเซีย ที่ 19% แต่ต่ำกว่าจีน (คู่แข่งอันดับ 3) ซึ่งถูกเก็บภาษี Reciprocal tariff 30% และยังมีภาษี Section 301 ในช่วงของ Biden ที่บังคับใช้เมื่อ 1 ม.ค. 2568 ร่วมด้วย ทำให้ภาษีรวมสูงถึง 94% (รูปที่ 6) ไทยและมาเลเซียจึงมีโอกาสชิงส่วนแบ่งของจีนในตลาดสหรัฐฯ เพิ่มขึ้น โดยเฉพาะถุงมือยางสังเคราะห์ **อย่างไรก็ตาม จะได้รับผลกระทบจากการแข่งขันของถุงมือยางจีนในตลาดภูมิภาคอื่น (Non-US) มากขึ้น** เนื่องจากจีนต้องเร่งระบายสินค้าในตลาดอื่นที่ไม่ใช่สหรัฐฯ อาทิ ยุโรป ทำให้ไทยอาจเสียส่วนแบ่งในตลาดดังกล่าว **นอกจากนี้ ยังได้รับผลกระทบจากแนวโน้มเศรษฐกิจโลกที่ชะลอตัว รวมถึงราคาถุงมือยางที่อาจลดลงจากการแข่งขันของจีนที่รุนแรงขึ้น**
- **ขณะที่น้ำยางข้นได้รับยกเว้น Reciprocal tariff ในทุกประเทศ ทำให้ไม่ได้รับผลกระทบโดยตรง** อีกทั้งไทยส่งออกไปสหรัฐฯ โดยตรงน้อยมาก **แต่จะได้รับผลกระทบผ่านการเป็น Supply chain ของถุงมือยางธรรมชาติ** เนื่องจากมีการแข่งขันด้านราคาจากถุงมือยางสังเคราะห์ของจีนเพิ่มขึ้น ทำให้คู่ค้าบางส่วนอาจหันไปซื้อถุงมือยางสังเคราะห์มากขึ้น
- **ช่วงระยะผ่อนผันภาษี Reciprocal tariff (9 เม.ย.-6 ส.ค. 2568) เห็นการเร่งส่งออกถุงมือยางไปตลาดสหรัฐฯ ในช่วงเดือน มี.ค.-ก.ค. 68** (รูปที่ 7) เพื่อกักตุนสินค้าก่อนที่ภาษี Reciprocal tariff จะบังคับใช้จริง โดยมาจากถุงมือยางสังเคราะห์เป็นหลัก (90% ของถุงมือยางที่ส่งไปตลาดสหรัฐฯ เป็นถุงมือยางสังเคราะห์) แต่การส่งออกเริ่มชะลอลงในเดือน ส.ค. 2568 จากที่เร่งไปมากในช่วงก่อนหน้า **ขณะที่การส่งออกถุงมือยางสังเคราะห์ไปตลาดอื่นหดตัวต่อเนื่อง และเริ่มเห็นราคาส่งออกถุงมือยางที่ลดลงจากการแข่งขันของถุงมือยางจีน ส่งผลกระทบต่อรายได้ของผู้ประกอบการถุงมือยาง** สำหรับน้ำยางข้น ยังไม่เห็นการเร่งส่งออกอย่างมีนัยยะ ทั้งที่ไปตลาดสหรัฐฯ โดยตรง และที่ส่งออกไปมาเลเซียเพื่อผลิตถุงมือยางธรรมชาติ
- **หลังบังคับใช้ภาษี Reciprocal tariff (7 ส.ค. 2568) คาดว่า Supply chain ถุงมือยางไทยจะได้รับผลกระทบมากกว่า Supply chain ยางล้อ โดยเฉพาะถุงมือยางสังเคราะห์ที่น่ากังวลกว่าถุงมือยางธรรมชาติ แม้ว่าไทยอาจได้ส่วนแบ่งในตลาดสหรัฐฯ มากขึ้น แต่คาดว่าจะไม่สามารถชดเชยตลาดภูมิภาคอื่น (Non-US) ที่ได้รับผลกระทบจากการแข่งขันของถุงมือยางจีนได้** เนื่องจากไทยส่งออกไปตลาดภูมิภาคอื่นถึง 62% และสหรัฐฯ 38%[18] นอกจากนี้ ข้อมูลการนำเข้าถุงมือยางของสหรัฐฯ ล่าสุด ณ ก.ค. 2568 ชี้ให้เห็นว่า มาเลเซียได้ส่วนแบ่งการตลาดที่เพิ่มขึ้นมากกว่าไทยอย่างชัดเจน ส่วนหนึ่งจากข้อได้เปรียบด้านเทคโนโลยีการผลิตของมาเลเซีย ทำให้มีต้นทุนต่ำกว่าไทย ขณะที่จีนได้เริ่มย้ายฐานการผลิตไปยังเวียดนามและอินโดนีเซียเพื่อลดภาระภาษี และเริ่มมีส่วนแบ่งการตลาดในสหรัฐฯ เพิ่มขึ้น (รูปที่ 8) จึงคาดว่าผลดีที่ไทยได้รับอาจไม่มากนัก **สำหรับถุงมือยางธรรมชาติ จะได้รับผลกระทบน้อยกว่า เนื่องจากไทยได้เปรียบจากการเป็นแหล่งวัตถุดิบยาง** รวมถึงยังมีคู่ค้าบางประเทศที่นิยมใช้ถุงมือยางธรรมชาติเป็นหลักและมีแนวโน้มเติบโตต่อเนื่อง อาทิ อินเดีย เป็นต้น **อย่างไรก็ตาม ยังต้องติดตามผลกระทบจากแนวโน้มเศรษฐกิจที่อาจชะลอลง และราคาถุงมือยางที่อาจลดลงจากการแข่งขันด้านราคาของถุงมือยางจีน ซึ่งอาจทำให้มูลค่าการส่งออกถุงมือยางของไทยลดลง**

[16] สหรัฐฯ นำเข้าถุงมือยาง 30% ของมูลค่าการนำเข้าถุงมือยางทั่วโลก โดยมาจาก มาเลเซีย 46% จีน 21% และไทย 21%, Trademap ปี 2567

[17] สัดส่วนมูลค่าการส่งออกถุงมือยางของไทย เป็นแบรนด์ต่างชาติ 53% และแบรนด์ไทย 43%, กรมศุลกากร ปี 2567

[18] สัดส่วนมูลค่าการส่งออกถุงมือยางของไทย, กรมศุลกากร ปี 2567

บทความนี้เป็นข้อคิดเห็นส่วนบุคคล ซึ่งไม่จำเป็นต้องสอดคล้องกับข้อคิดเห็นของธนาคารแห่งประเทศไทย

รูปที่ 6 อัตราภาษีของอุตสาหกรรมถุงมือยาง และความสามารถในการแข่งขัน หลังนโยบายภาษีใหม่บังคับใช้

ผลิตภัณฑ์	อัตราภาษีนำเข้าของสหรัฐฯ (ไทยและคู่แข่งในตลาดสหรัฐฯ เรียงตามอันดับคู่ค้า)		ความสามารถในการแข่งขัน หลังนโยบายภาษีใหม่บังคับใช้
	อัตราภาษีเดิม (ก่อน 20 ม.ค. 68)	อัตราภาษีใหม่[19] (หลัง 7 ส.ค. 68)	
ถุงมือยาง (กลุ่ม Reciprocal tariff)	มาเลเซีย 14% จีน 64%[20] ไทย 14%	มาเลเซีย 33% จีน 94%[21] ไทย 33%	ความสามารถในการแข่งขันในตลาดสหรัฐฯ เพิ่มขึ้น แต่ได้รับผลกระทบจากการแข่งขันของถุงมือยางจีนในตลาดภูมิภาคอื่น
น้ำยางข้น (กลุ่มได้รับยกเว้นจาก Reciprocal tariff)	กัวเตมาลา 0% ไทย 0% เวียดนาม 0%	กัวเตมาลา 0% ไทย 0% เวียดนาม 0%	ไม่เปลี่ยนจากเดิม เนื่องจากไม่ถูกเก็บภาษีในทุกประเทศ

ที่มา: Harmonized Tariff Schedule of the United States (2025 HTS Revision 22), Executive Orders of September 5, 2025 Modifying the Scope of Reciprocal Tariffs and Establishing Procedures for Implementing Trade and Security Agreements (Annex II)

รูปที่ 7 ปริมาณการส่งออกถุงมือยางของไทย %yoy

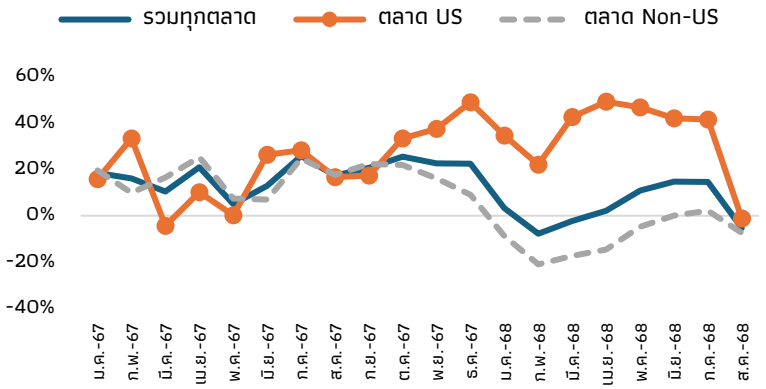

หมายเหตุ: ถุงมือยาง HS code 401512 และ 401519
ที่มา: กรมศุลกากร คำนวณโดย ธปท.

รูปที่ 8 สัดส่วนมูลค่าการนำเข้าถุงมือยางของสหรัฐฯ

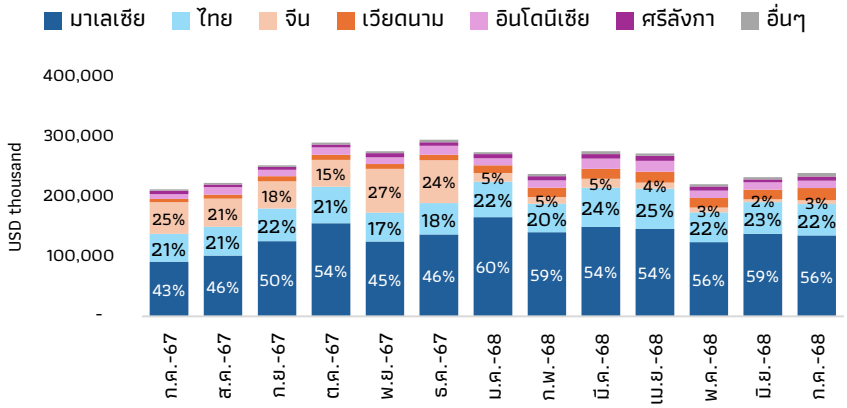

หมายเหตุ: ถุงมือยาง HS code 401512 และ 401519 / ตัวเลข % แสดงถึงสัดส่วนส่วนแบ่งการตลาด
ที่มา: Trademap คำนวณโดย ธปท.

[19] อัตราภาษีใหม่ หมายถึง อัตราภาษีเดิม รวมกับอัตราภาษีที่เพิ่มขึ้นจากนโยบายภาษีของสหรัฐฯ อาทิ เดิมถุงมือยางไทยได้อัตราภาษี MFN 14% รวมกับอัตราภาษี Reciprocal tariff ที่เพิ่มขึ้น 19% รวมทั้งหมด 33%

[20] สหรัฐฯ ขึ้นภาษีถุงมือยางของจีน (Section 301) โดยเพิ่มเป็น 50% มีผล 1 ม.ค. 2568 และ 100% มีผล 1 ม.ค. 2569

[21] ปัจจุบัน สหรัฐฯ และจีน อยู่ในช่วงชะลอการเก็บภาษี Reciprocal tariff แบบเต็มรูปแบบ โดยสหรัฐฯ ได้ลดอัตราภาษีที่จะเรียกเก็บจีนจาก 145% เหลือ 30% จนถึงวันที่ 10 พ.ย. 2568

บทความนี้เป็นข้อคิดเห็นส่วนบุคคล ซึ่งไม่จำเป็นต้องสอดคล้องกับข้อคิดเห็นของธนาคารแห่งประเทศไทย

การปรับตัวของผู้เล่นใน Supply chain ถุงมือยาง

- **ปัจจุบันผู้ผลิตถุงมือยางปรับสัดส่วนการผลิตตามความต้องการของคู่ค้า และเน้นสินค้าที่มีมูลค่าเพิ่มมากขึ้น** เช่น เปลี่ยนถุงมือยางทางการแพทย์เป็นถุงมือยางอุตสาหกรรมหรือถุงมือยางเฉพาะทางมากขึ้น อาทิ ถุงมือยางเคลือบสารโพลิเมอร์ เพื่อเจาะตลาดเฉพาะกลุ่มที่สร้างผลตอบแทนได้ดีกว่า (Niche market) และช่วยลดการแข่งขันจากถุงมือยางจีนได้
- **ธุรกิจน้ำยางข้นส่วนใหญ่ปรับรูปแบบการซื้อขายกับคู่ค้า** โดยลดปริมาณการสั่งซื้อต่อครั้ง แต่เพิ่มความถี่ในส่งมอบสินค้า เพื่อให้เรียกเก็บเงินได้เร็วขึ้น เพิ่มสภาพคล่องให้ธุรกิจ และช่วยลดความเสี่ยงจากความผันผวนของตลาดได้
- **ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ยังรักษาระดับการจ้างงานปกติ และใช้วิธีบริหารจัดการชั่วโมงการทำงาน** เช่น ปรับค่าล่วงเวลา (OT) และปรับกะการทำงานตามคำสั่งซื้อและปริมาณวัตถุดิบเข้าโรงงาน **ขณะที่แผนการลงทุนส่วนใหญ่ถูกชะลอไปก่อน** มีเพียงการปรับเปลี่ยนเครื่องจักรตามปกติ
- **เกษตรกรที่ทำน้ำยางสดสามารถปรับตัวไปทำยางก้อนถ้วยและยางแผ่นดิบได้** หากธุรกิจถุงมือยาง/น้ำยางข้นรับซื้อวัตถุดิบน้ำยางสดลดลง แต่ยังได้รับผลกระทบจากราคายางที่ลดลง
- **หากมีการกีดกันทางการค้ามากขึ้น เช่น อัตราภาษีไทยสูงขึ้น ธุรกิจถุงมือยางสังเคราะห์บางแห่งมีแนวคิดจะขยายโรงงานผลิตในสหรัฐฯ เพื่อรักษาตลาดสหรัฐฯ** ซึ่งเป็นผู้บริโภคหลักอันดับ 1 มีสัดส่วนราว 30% ของมูลค่าการนำเข้าถุงมือยางทั่วโลก และใช้ automation เพื่อทดแทนแรงงานได้มาก ซึ่งวัตถุดิบหลักคือยางสังเคราะห์ที่สหรัฐฯเป็นผู้ผลิตหลักอันดับ 3 ของโลก และไม่ใช้ยางธรรมชาติเลย ในระยะยาวการผลิตถุงมือยางสังเคราะห์ที่สหรัฐฯ จึงอาจมีข้อได้เปรียบกว่าการผลิตที่ไทย โดยปัจจุบันเริ่มเห็นผู้ผลิตถุงมือยางต่างชาติไปลงทุนขยายโรงงานที่สหรัฐฯ มากขึ้น
- **ในอนาคต Supply chain ถุงมือยาง/น้ำยางข้น มีแผนปรับตัวหาตลาดใหม่ (Niche market/Non-US) และลดต้นทุน** เช่น สินค้าตามมาตรฐาน EUDR, R&D สูตรพิเศษในการผลิต (เช่น ผสมน้ำยางธรรมชาติและน้ำยางสังเคราะห์ แต่อาจไม่ได้ปรับได้ทันที เพราะมีระยะเวลาทดลองผลิตภัณฑ์ราว 1-2 ปี) และติด Solar cell เพื่อลดต้นทุนพลังงาน

นอกจากมาตรการทางภาษีของสหรัฐฯ ที่ได้กล่าวมาข้างต้น ยังต้องติดตามการเก็บภาษีในรูปแบบอื่น ๆ ที่อาจส่งผลกระทบต่อความสามารถในการแข่งขันและการส่งออกของไทย อาทิ ภาษี Transshipment ภาษีตอบโต้การทุ่มตลาด (Anti-dumping: AD) และภาษีตอบโต้การอุดหนุน (Countervailing duties: CVD) โดยเฉพาะในอุตสาหกรรมยางล้อ **นอกจากนี้ ผู้ประกอบการยังต้องเผชิญกับปัจจัยท้าทายอื่น ๆ** ไม่ว่าจะเป็นความผันผวนของค่าเงินบาทซึ่งต้องอาศัยการบริหารจัดการอัตราแลกเปลี่ยน รวมถึงกระแสความยั่งยืนที่มีความสำคัญมากขึ้น อาทิ การปรับตัวให้สอดคล้องกับมาตรฐานความยั่งยืน และการปรับใช้พลังงานสีเขียว (Green energy) เพื่อช่วยลดต้นทุนธุรกิจ ซึ่งสามารถขอรับการสนับสนุนผ่านสินเชื่อสีเขียว (Green loan) **ดังนั้น การปรับตัวอย่างรอบด้านจะช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน สร้างโอกาสใหม่ ๆ และสร้างความยั่งยืนของอุตสาหกรรมยางพาราไทยในระยะยาวได้**

บทความนี้เป็นข้อคิดเห็นส่วนบุคคล ซึ่งไม่จำเป็นต้องสอดคล้องกับข้อคิดเห็นของธนาคารแห่งประเทศไทย

Appendix 1 : Exposure และอัตราภาษีของผลิตภัณฑ์ยางหลักของไทย

ผลิตภัณฑ์	สัดส่วนการส่งออกของไทยไปสหรัฐฯ[22]	สัดส่วนการนำเข้าของสหรัฐฯจากไทย	ลักษณะธุรกิจ	อัตราภาษี (ไทยและคู่แข่งในตลาดสหรัฐฯ เรียงตามอันดับคู่ค้า)			ความสามารถในการแข่งขัน หลังนโยบายภาษีใหม่บังคับใช้
				อัตราภาษีเดิม (ก่อน 20 ม.ค. 68)	อัตราภาษีช่วงผ่อนผัน Reciprocal tariff (9 เม.ย.-6 ส.ค. 68)	อัตราภาษีใหม่[23] หลังมี Reciprocal tariff (หลัง 7 ส.ค. 68)	
ยางล้อ (กลุ่ม Sectoral tariff)	47% (#1)	20% (#1)	- ผลิตเพื่อส่งออก 62% / ใช้ในประเทศ 38%[24] - สัดส่วนส่งออก ยางล้อรถยนต์ 52% / รถบัสและบรรทุก 30% / อื่นๆ 18% - ผู้ประกอบการ 118 ราย (L 27% / SME 73%)[25] - แรงงาน 51,190 คน (L 97% / SME 3%)[26]	ไทย 4% EU 4% เม็กซิโก 4%	ไทย 29% EU 29% เม็กซิโก 29%	ไทย 29% EU 29% เม็กซิโก 29%	ไม่เปลี่ยนจากเดิมอย่างมีนัยยะ เนื่องจากถูกเก็บ Sectoral tariff เท่ากันเกือบทุกประเทศ
ยางแท่ง (กลุ่มได้รับยกเว้นจาก Reciprocal tariff)	7% (#3)	29% (#2)	- ผลิตเพื่อส่งออก 75% / ใช้ในประเทศ 25% - ตลาดส่งออกหลัก คือ จีน 62% - ผู้ประกอบการ 182 ราย (L 23% / SME 77%) - แรงงาน 20,660 คน (L 88% / SME 12%)	อินโดนีเซีย 0% ไทย 0% โกตดิวัวร์ 0%	อินโดนีเซีย 0% ไทย 0% โกตดิวัวร์ 0%	อินโดนีเซีย 0% ไทย 0% โกตดิวัวร์ 0%	ไม่เปลี่ยนจากเดิม เนื่องจากไม่ถูกเก็บภาษีในทุกประเทศ
ถุงมือยาง (กลุ่ม Reciprocal tariff)	38% (#1)	21% (#3)	- ผลิตเพื่อส่งออก 94% / ใช้ในประเทศ 6% - สัดส่วนส่งออก ถุงมือยางธรรมชาติ 40% / ถุงมือยางสังเคราะห์ 60% - ผู้ประกอบการ 27 ราย (ส่วนใหญ่เป็น size L) - แรงงาน 26,646 คน (L 92% / SME 8%)	มาเลเซีย 14% จีน 64% ไทย 14%	มาเลเซีย 24% จีน 94% ไทย 24%	มาเลเซีย 33% จีน 94% ไทย 33%	ความสามารถในการแข่งขันในตลาดสหรัฐฯ เพิ่มขึ้น แต่เผชิญการแข่งขันจากถุงมือยางจีนในตลาดภูมิภาคอื่น
น้ำยางข้น (กลุ่มได้รับยกเว้นจาก Reciprocal tariff)	1% (#12)	28% (#2)	- ผลิตเพื่อส่งออก 45% / ใช้ในประเทศ 55% - ตลาดส่งออกหลัก คือ มาเลเซีย 48% และจีน 24% - ผู้ประกอบการ 78 ราย (L 31% / SME 69%) - แรงงาน 5,128 คน (L 78% / SME 22%)	กัวเตมาลา 0% ไทย 0% เวียดนาม 0%	กัวเตมาลา 0% ไทย 0% เวียดนาม 0%	กัวเตมาลา 0% ไทย 0% เวียดนาม 0%	ไม่เปลี่ยนจากเดิม เนื่องจากไม่ถูกเก็บภาษีในทุกประเทศ

[22] สัดส่วนมูลค่าการส่งออกแต่ละผลิตภัณฑ์ของไทยไปสหรัฐฯ, กรมศุลกากร ปี 2567 และสัดส่วนมูลค่าการนำเข้าแต่ละผลิตภัณฑ์ของสหรัฐฯ จากไทย, Trademap ปี 2567 โดยตัวเลขใน (#) หมายถึง อันดับคู่ค้า

[23] อัตราภาษีใหม่ หมายถึง อัตราภาษีเดิม รวมกับอัตราภาษีที่เพิ่มขึ้นจากนโยบายภาษีของสหรัฐฯ

[24] สัดส่วนปริมาณการผลิตเพื่อส่งออกและขายในประเทศของแต่ละผลิตภัณฑ์, สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ปี 2567

[25] ข้อมูลจำนวนธุรกิจยางล้อ ยางแท่ง และน้ำยางข้น, กรมพัฒนาธุรกิจการค้า ปี 2567 คำนวณโดยธปท. / ข้อมูลจำนวนธุรกิจถุงมือยาง, สถิติยางประจำปี 2567 กองการยาง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

[26] จำนวนแรงงานในธุรกิจการผลิตยางแผ่นและยางแท่ง น้ำยางข้น ยางล้อและยางใน ถุงมือยางและสุขอนามัยจากยาง, ข้อมูลประกันสังคม ปี 2567

บทความนี้เป็นข้อคิดเห็นส่วนบุคคล ซึ่งไม่จำเป็นต้องสอดคล้องกับข้อคิดเห็นของธนาคารแห่งประเทศไทย

Appendix 2 : ห่วงโซ่อุปทาน (Supply chain) ของยางพาราไทย

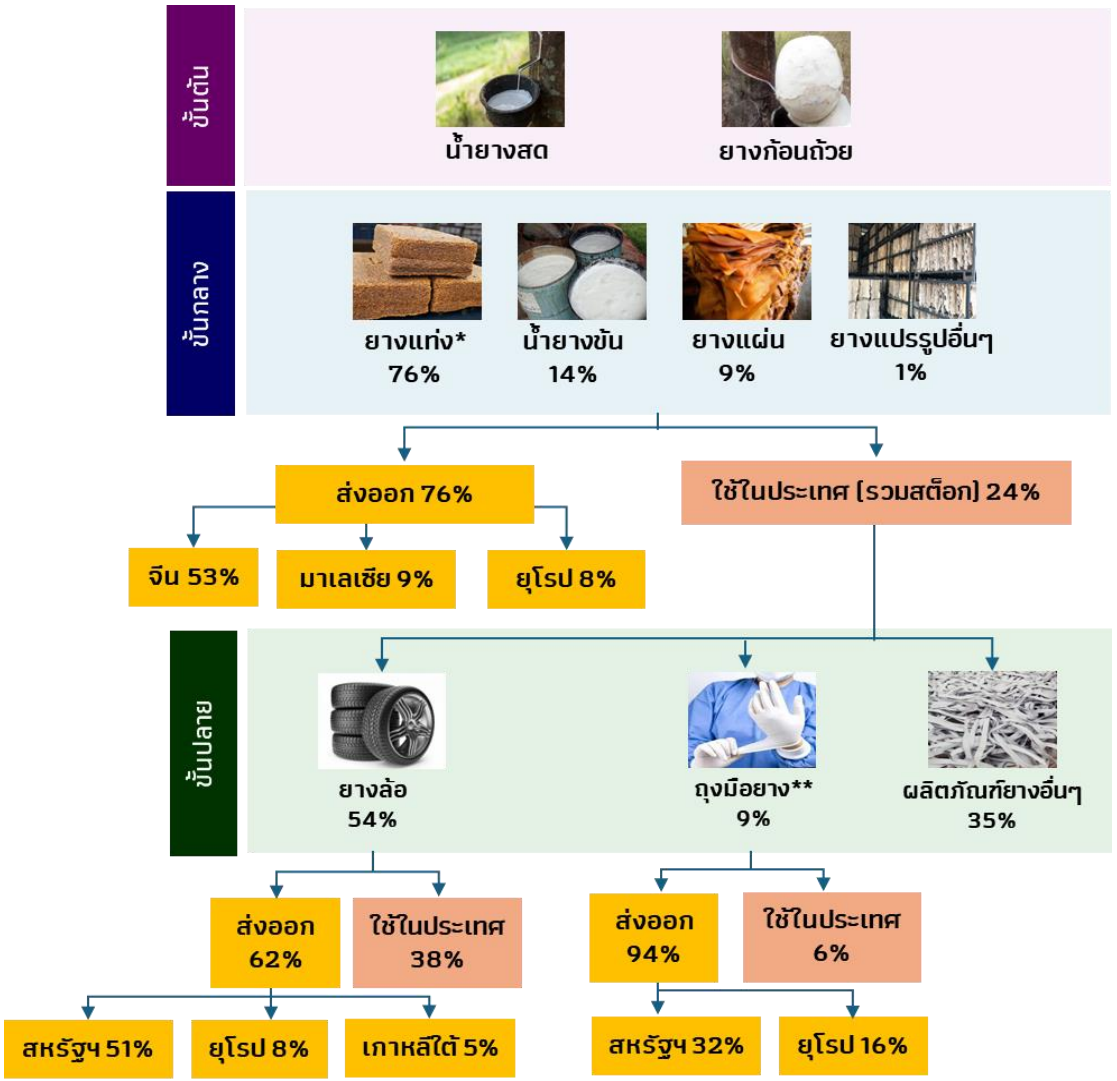

ที่มา: สัดส่วนปริมาณการผลิตและปริมาณการส่งออก ข้อมูลปี 2567 สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม, กรมศุลกากร, ศูนย์วิจัยกรุงศรี คำนวณโดย ธปท.

*ยางแท่ง รวมยางมิกซ์เจอร์และยางคอมพาวด์ ** ถุงมือยาง รวมถุงมือยางธรรมชาติและถุงมือยางสังเคราะห์

บทความนี้เป็นข้อคิดเห็นส่วนบุคคล ซึ่งไม่จำเป็นต้องสอดคล้องกับข้อคิดเห็นของธนาคารแห่งประเทศไทย